

Secundus

De Nubium Imaginibus Cap. lxiij.

Quæritates colorum figuratumque in nubibus cerni prout admixtus ignis superet aut uicatur

De Proprietatibus Cæli In locis. Cap. lxiij.

Ræterea quasdam proprietates cæli quibusdam locis esse Roscidas æstate africæ noctes: In italia locris & lacu uelino nullo non die apparere arqus Rhodi & syracusis nūq̄ tāta nubi la obduci: ut non aliqua hora sol cernatur: qualia aptius suis referetur in locis hæc sunt dicta

de aere:

De Natura Terræ Capi. lxy.

Equitur terra cui uni rerū naturæ partium: eximia propter merita cognomē indidimus matrem uenerationis. Sic hoīm illa: ut caelum dei quæ nos nascentes excipit: natos alit sceleratos sustinet semper: nouissime complexa gremio iam a reliqua natura abdicatos: tum maxime ut mater operiens: nullo magis sacramento: quā quo nos quoque sacros facit: etiā monumenta ac titulos gerens nomenque pro rogans nostrum: & memoriam extendēs contra breuitatem æui. Cuius nūen ultimum iam nullis imp recamur rati graue: tamqua nesciamus hanc esse solā: quæ nunquā irascatur homiui. Aquæ subeunt ynimbres: rigescunt in grandines: tumescunt in fluctus: præcipitantur in torrentes. aer densatur nubibus: furit procelis: at hæc benigna mitis: indulgēs: usufque mortalium sēper acila: quæ coacta gēerat: que prespōte funditur: quos odores saporesque: quos succos. quos tactus. quos colores quæ bona fide creditum reddit scenus. quæ nostri causa alit. pestifera enī aniantia uitali spiritu habēte culpam necesse est illi seminata excipere: & genita sustinere. Sed in malis genrātium noxa est illa serpentem homine petcusso nonre cipit aplius: pœnasque etiam inertium nōine exigat Illa medicas fundit hærbas: & semper hōini parturit Quin & uenena nostri miserta instituisse credi potest: ne in tedio uitæ diræ famis mors: terre meritis alienissima lenta nos cōsumeret tabe: ne lacerū corpus abrupta despgerent: ne laquei torqueret pœna prepostera incluso spiritu qui dretetur exitus ne i profundo quesita morte sepultura fabulo fieret. ne ferri cruciatus scinderet corpus. Ita ē: miserta gēuit id cuius facillimo haustu illibato corpore & cū toto sanguine extingueremur nullo labore sitientibus si miles. Quo taliter defunctos non uolucres no fere attingerent. terreque seruaretur. qui sibi ipse pissēt. Et ut uerum fateatur. terra nobis malorū remedium genuit nos illud uite fecimus uenenū. nos enim & ferro quo carere non possumus simili modo utimur. nec tamen quereremur merito. etiā si malefici causa attulisset. aduersus unā quippe nature partē iurati sumus. quasi quæ non ad delicias quasque nō ad cōtuelias seruiat homini. In materia iacitur. ut freta admittamus eluitur aq̄. ferro. ligno igne lapide. fruge. omnibus cruciatur horis. multoque plus ut delitiis quæ ut alimentis nostris famuletur. illa tamē que summa patiat. atque extrema cute tolerabilia uideatur. penetramus in uiscera auri argētique uenas: & eris ac plōbi metalla fodientes. Gemmas etiam & quosdā paruulos querimus lapides scrobibus in profundum actis. Viscera eius extrahimus. ut digyto gestetur gēma quam petimus. Quot manus atterunt. ut unus niteat articulus. Si ulli essēt. inferi. iam profecto illos auaritie atque luxurie cuniculi refodissent. Et miramur si eadem ad noxam genuit aliqua. Fere enim credo custodiūt illam. arcentque sacrilegas manus. nōne inter serpentes. fodimus. Et uenas auri tractamus cū ueneni radicibus placatione tamen dea utimur ob hoc. quod omnes hi opulētie exitus ad scelera cedetque & bella tēdunt queque sāguine nōo irrigamus. insulpis ossibus tegimus. Quibus tamen uelut exprobrato furore tandem ipsa se obduci. & scelera quoque mortaliū occultat. inter crimina ingrati animi. & hoc dixerim. quod naturam eius ignoramus.

eroif
credif

De forma Terre. cap. lxyi.

Quæ autem figura prima de qua consensus iudicat: orbem certe dicimus terre globum. que uerticibus includi fatemur. Nec que enim absoluti orbis est fama in tanta montiū excellentate tāta capoḡ planicie. sed cuius amplexus si cuncta linearum comprehendantur ambitu. figuram absoluti orbis efficiat. id quod ipsa rerum nature cogit ratio nō eisdem causis quas attulimus in celo. namque in illo caua in se conuexitas uergit. & cardini suo hoc est terre undi incumbit. Hec ut solida atque conferta assurgit intumescenti similis extraque protēditur. Mōdus incētrū uergit at terra exit a centro: immensum eius globum in formam orbis assidua circa eā mundi uolubilitate cogente.

De antipodibus an Sint. cap. lxyii.

Ingens hinc pugna litterarum. cōtraque uulgi opinionē circūfundi terre hies undique cōuersisque inter se pedibus stare: & cunctis similem esse celi uerticem: ac simili mō ex quacūque parte mediam calcari. illo quærente cur nō decidant contra siti: tanquam nō & ratio presto sit: ut nos non decidere mirentur. illi. interuenit sententia finis indocili. pbabilis turbæ ïequa li globo: & si sit figura pineæ nucis. nihilominus terra undiq̄ incolit. Sed quid hoc refert alio miracu